

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשִׁית וִירָא | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 399

סיפור לשבת

"וַיִּקְרָא אֶת הָאֵלֶּיךָ וַיַּעֲלֶיךָ לְעֵלְיָה תַּחֲזֹת בְּנֹ" (ובלשון אחרת, יג)

הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, פתח בסיפור בבואו להסביר ענין העקדה. הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל איש חסד היה, ונודע כרב האסירים. פעם אחת, בשבת, הגיע לבקר את האסירים ודרכו נחסמה. השוטר הבריטי לא הניחו להיכנס. עמיתו היהודי טען שבידי הרב רישיון כניסה, אך האנגלי השיב שהרישיון תקף רק בזמנים כתיקונים. עתה הוטל עוצר ותוקף הרישיון פג. טען השוטר היהודי: "מדוע תפריע ליהודי קשיש המתנדב לעזור לאסירים הכלואים?" ענהו הבריטי: "לבטח מקבל הוא שכר, שילך ויחפש לו עבודה אחרת!..." כשראה רבי אריה שדרכו נחסמה, הלך סביב וחפש פרצה, מצא ונכנס. מובן שנתפס, והובא לפני השומר הבריטי, אך כעת הודה השוטר אמר: "עכשיו מאמין אני שאכן מתנדב הוא. אילו עבד בעבור משכורת, שמח היה לסירוב להכניסו, שהרי את שלו עשה, והיה שב לביתו לנחת. אם טרח לחפש פרצה ולנסות לחדור פנימה, מעיד הדבר שבנפשו הוא, והחסד מדרבנו, רשאי הוא להיכנס ולבקר את האסירים."

בסיפור זה יובן, מדוע לאחר התגלות המלאך לראשונה, כשהורה לחוס על יצחק ולא לשלוח בו יד, נעלם המלאך ולא בירכו. רק לאחר שהקריב את האיל בא המלאך שנית ובירכו בשם ה': "כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו. והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי."

והעניין, שעצם מעשה העקדה אינו מוכיח בשלמות את גודל צדקת אברהם אבינו. ייתכן שמרוב פחד עשה מה שעשה, שהיה ירא לנפשו שאם ימרה את רצון הבורא הרי בידו להמית ולהחיות, ויוכל לגזור מיתה עליו ועל בנו יחידו. ברם, אילו היה עושה את מעשה העקדה מתוך פחד ויראה גרידא, אזי בשמעו את בשורת המלאך "אל תשלח ידך אל הנער" שמח היה להיפטר מהניסיון, מתיר היה את אסוריו בנו וממהר לשוב לביתו. אבל הוא לא כן עשה, אלא טרח לחפש איל להקריבו, שלא לרדת מן ההר ללא קרבן. והאיל נאחז בסבך בקרניו, ואברהם אבינו טרח להבקיע אליו דרך ולשחררו, להשיגו להקריבו. הייתה זו הוכחה ניצחת שלא עבד אברהם אבינו את הבורא יתברך אלא אהבה וכל מעשיו לשם שמים בלבד. כיון שכן, התגלה אליו המלאך שנית ובירכו בברכות שמים מעל.

משל למה הדבר דומה? רופא הבודק אם אדם בריא, אינו שואל האם הוא אוכל, בוודאי אכל, שאילו לא אכל היה מת. שואל הוא האם הוא אוכל בתיאבון, שהתיאבון מעיד על בריאות וחוסן גופניים. והתשוקה לקיום מצוות, ה"תיאבון" להן, מוכיחה שהאדם בריא וחוסן מבחינה רוחנית.

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ד

דיבור [המשך]

לדעות אחרות, לא כל דיבור משביח את הבשמים, אלא רק דיבור שמוציא הבל מהפה, כגון אמירת התיבות "הדק היטב", וכן שאר תיבות שיוצאות מן הגרון ("כלבו" בפירושו לסממני הקטורת).

גלי קול מזיקים לאיכות היין, ולכן אין לדבר בשעת עשיית יין. כמו כן, יש להרחיק את תעשיית היין מכל מקור רעש כדי שלא לפוגמו. כן כתב הריב"ש (שו"ת סימן קצ"ו).

לדעתו, מדיני הרחקת נזיקין - חייבים השכנים להרחיק ממוקם היקב כל סוג מפעל מרעיש שעלול לפגום את היין.

דין וחשבון

כל איבר ואיבר מגוף האדם עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה על כל מעשיו, פרט לעיניים ולאוזניים שהם פטורים מכך, משום שפעולותיהם הם לא רצוניות, שכן העין רואה בעל כרחא ואף האוזן שומעת בעל כרחא. כן כתב בעל "הדר זקנים" (פרשת מקץ).

דינה

דינה ילדה את אוסנת בהיותה בת שש שנים בלבד. כן מובא במסכת סופרים (פרק כא). נמצא, כי הריגה החל בהיותה בת חמש שנים ושלושה חודשים.

דינים קשים

בערב שבת יש לנקות את קורי העכביש מכל חדרי הבית. יש להקפיד בכך במיוחד כאשר אחד מבני הבית חולה במחלה נפשית, לפי ש"קורי עכביש מביאים דינים קשים ומרה שחורה".

כך נהגו רבים מגדולי ישראל, וביניהם רבי דוד שלמה מלעלוב והרב ממונקאטש, כמובא בספר "דרכי חיים ושלום" (אות תתרפ"ו).

ר"ת	יצאה	כניסה	
18:01	17:22	16:09	ירושלים
17:58	17:24	16:25	תל אביב
17:59	17:22	16:17	חיפה
18:02	17:25	16:28	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רבי אליהו חיים מייזל, ענק החסד

תשובה שנונה

רבי אליהו חיים מייזל, רבה של לודז', פטרונם של העניים היה והעניק להם את כל כספו. כאשר היה נשאל, כיצד עובר הוא על דברי חז"ל שאמרו: "המבזבז (לצדקה) אל יבזבז יותר מחמש" (ערכין כח.), היה משיב: אכן, חטאתי ופזרתי יותר מדי כדי לכפר על חטא זה, הריני גותל לצדקה עוד ועוד, כנאמר: "וחטאתך בצדקה פרק". ושוב אני עובר על האסור וחפץ לכפר עליו בצדקה, וחוזר חלילה...

החרושתן שהחריש

כחלק בלתי נפרד ממעשי הצדקה והחסד שהיה עושה מידי יום, שוקד היה רבי אליהו חיים מייזל על תקנת בנות ישראל העגונות. בשטח זה הראה ממש גדולות. הועילה לו טביעות עין חדה של תלמיד חכם חריף ופסקה. הוא נחל סיעתא דשמיא עצומה בתחום זה, חפש ומצא את הבעל המבקש דוקא במקום שלא פלל איש.

ומעשה, שפגתה אליו אשה מערי השדה בליטא, עגונה מבצלה זה שמונה עשרה שנה, היא נענכה אז עם ילדתה לעני ומחסור. ועתה בהגיע הנערה לפרקה אין לה במה להשיאה. על כן הפילה את תחינתה לפני רבי אליהו חיים כי יבא לעזרתה. הרב חשב ומצא כי ראשית יש לחפש את המבקש בלודז' עצמה, שנחשבה אז לאמריקה

בה הרבה עניים מרודים, פועלים מחסרי עבודה הקטנה והפרנסה בה היתה מצויה בשפע והיו סכויים ורעבים ללחם, ומכיון שסמוך לבואו התקרב חג טובים להתעשר בה, משום כך נהרו אליה המונים מליטא הפסח, דאג הרב לצרכי החג לעניי העיר, והתקין את ומרוסקיה. רבי אליהו חיים נתן את עינו ביהודי, חרושתן "מפעל הפסח".

עשיר ידוע, איש נכבד ונשוא פנים. לב הרב נבא לו שדוקא הוא, הנכבד ונשוא הפנים, הנהו המבקש. הוא כתב לאשה העגונה שתבוא אליו ללודז'. בבואה, הושיבה באחד החדרים ושלח לקרא אליו את החרושתן, והוא, כמוכן מהר לבא. הרב הכניסו לחדר אחר וכדרכו בקדש נגש ישר לענין, בלי הסוס ופקפוק. הוא פנה אל החרושתן ואמר לו: "דע לך, באה אלי אורחת מעינה פלוגית ושמה כזה וכה וזה בת בוגרת - הכר נא למי אלה?" - באותו רגע נכנסה גם האשה לקריאת הרב בפני החרושתן החוריו

כסיד: לפני עמדה האשה אשר עזב. בסופו של דבר הוציא הרב את פסק דינו: עליו למסר לאשתו העגובה גט גרושין, ובנוסף לזה להעניק לה סכום כסף גדול, שנספיק לכלכלתה כל ימי חייה וכן לגדולה הגונה לבתו...

החרושתן מלא אחרי דברי הרב ומסר לאשה את שטר הגט בתוספת סכום כסף גדול לצרכי החתונה ולכלכלת האשה לכל ימי חייה.

מפעל הפסח

לרגל מפעלי הצדקה, שתקן הרב בבואו ללודז', הוא בא כמגע ישר עם העשירים הנותנים ועם העניים המקבלים. הרב, זה היה עבורו "חק ולא יעבור". אף בזמנים מצד אחד ראה ומצא לא פעם קשירות לב וקמצנות מבנה, הקשים ביותר הוא שמר על מפעל הפסח מכל משמר ומאידך גיסא - מצא את העני בשבט עברותו, רפיון ידים לבל ידח ממנו נדח.

ויאוש נורא. כי לודז' על אף עשיריה הגדולים נמצאו

ישמחו במלכותך

סוד מכה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק ט' | מקדש השבת

היין של הקדוש סוד תקון העינים

טעם נוסף שמקדשים את השבת דוקא על היין, הוא על פי מה שמוכר בזהר הקדוש, שבשבת זוכים ישראל לתקון העינים, ולכן בתבה שבת ישנו רמז לעינים, כי "שבת" ראשי תבות - שין בת, ובשין יש שלשה קווים אשר הם כנגד שלשת הגוונים שיש בעינים והבת עין.

וזאת מפני שבשבת חוזר ושב לישראל כח הראיה של העינים אשר נאבד ונגלח מהם ע"י החטא הקדמון אשר היה בעינים בהסתכלות על העץ, כמו שכתוב (בראשית ג ו): "ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאונה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל, ותקח מפריו ותאכל" והנה יום השבת כלו הוא התקון לחטא אדם הראשון.

ועל פי סודם של דברים, "יין" בגימטריה ע, כי הוא בסוד העינים, ולכן כל סודו של היין של הקדוש הוא הענין של תקון העינים, כמו שכתבו חז"ל שצריך האדם לתת עיניו ביין ואחר כך לקדש, כי בקדוש מתקנים את חטא אדם הראשון שהיה בעינים.

ולכן ע"י הקדוש נמשכת רפואה לחלושי הראות, אשר כח ראיתם נחלש, כמו שכתבו חז"ל שכח הראיה חוזר לאדם בקדוש של ליל שבת, וזאת ע"י שהוא מסתכל על הנרות לפני הקדוש, וכן כאשר הוא מסתכל בכוס היין בשעת התחלת הקדוש, כמוכר בסימן רע"א ברמ"א, וכמו שכתבו בעל ה"חסד לאלפים" (סימן ט) ובעל כף החיים (סימן לו).

וכן להפך - הראיה הפגומה מויקה ליין, ולכן כאשר גוי מביט בעיניו על היין, יש אומרים שאסור לקדש עליו ואף שלא לשתותו, כמוכר ברקיקנאטי (בשער האותיות קדושת האכילה טעמי המצוות לא תעשה אות שו).

ויש אומרים שמדת חסידות היא לא לקדש אף על יין שגדה הסתכלה עליו או נגעה בו (מקור חיים לבעל החוות יאיר חלק ב' סימן קפג סעיף א) וזאת משום שכל סודו של הקדוש הוא תקון העינים, כי היין בשךשו הוא בסוד העינים.

אבות ובנים

6. כהן הדיוט מסתפר?

1. איך קראו למלאך שבא לרפא את א. אחת ל- 30 יום.
ב. אחת לשבוע.
ג. אחת לשנה.
ד. בכל יום.
2. הגיע מלאך בעילום שם.
3. כמה נשים מותר שיהיו לו למלך?
א. 20
ב. 18
ג. 3
ד. 10
4. מי היה עוד ראוי שתניתן תורה על ידו כמשה רבינו?
א. יהושע בן נון.
ב. עזרא הסופר.
ג. רבי שמעון בר יוחאי.
ד. רבי יהודה בן תימא.
5. תלמוד בבלי - למה נקרא בשם זה?
א. כי בבבל נתחבר התלמוד.
ב. על שם אדם ששמו בבלי.
ג. שכלול בו מקרא, משנה, תלמוד.
ד. שלימוד הגמרא צריך להיכלל תשובות בעצמותיו של האדם.
6. באיזו צורה היו יושבים הסנהדרין?
א. בשורה.
ב. בריבוע.
ג. בחצי גורן עגולה.
ד. במשולש.
7. אפילו ריקנין שבך?
א. מלאין מצוות כרימון.
ב. מלאין מצוות כתאנה.
ג. לומדים תורה במסירות נפש.
ד. מתפללין בשפיכות הנפש.
8. כמה פרשיות יש בחומש שמות?
א. 15
ב. 13
ג. 11
ד. 9
9. קשה זיווגו של אדם?
א. כמחט בבשר החי.
ב. כקריעת ים סוף.
ג. כקריעת ים התיכון.
ד. כמי שמתו מוטל לפניו.
10. כמה נשים מותר שיהיו לו למלך?
א. 20
ב. 18
ג. 3
ד. 10

11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

חידושים לפרשה

"אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר, האף תספח ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר

בקרבה" וכו'. (בראשית יח, כד והלאה).

(התשפ"ב) פירש"י: "אולי יש חמשים צדיקים" - עשרה צדיקים לכל כרך וכרך, פי ה' מקומות יש. "התשחית בתמשה" - והלא הן ט' לכל כרך, ואתה צדיקו של עולם תצטרף עמם. "אולי ימצאון שם ארבעים" - וימלטו ד' הכרמים. וכן שלשים יצילו ג' מהם, או עשרים יצילו ב' מהם, או עשרה יצילו אחת מהם. עכ"ל.

והנה הרמב"ן תחלה הקשה כמה קושיות על שיטת רש"י, ואחר כך ביאר כיצד בכל אופן מסביר רש"י את הענין, עיין שם באריכות. אך סיים שם, שלפי פשט הכתובים, בכל פעם ביקש אברהם להציל את כל חמשת הערים (גם כששאל אם יש עשרה צדיקים). וחתם דבריו: "ולא ידעתי מי הכניסו לרב (=רש"י) במה שאמר".

ועיין בתרגום יונתן מה שפירש.

על כל פנים נ"ל בס"ד רמז לדברי רש"י בכתוב, ונקדים לשאול: א. מדוע כתוב "צדיקים" חסר י' (ועיין מה שכתב בעל הטורים בזה). ב. למה רק בחלוקת החמשים וחלוקת הארבעים וחמשה הוזכר "העיר", ובשאר החלוקות לא.

ויש לומר שזה רמז לדברי רש"י: בפסוקו נאמר **"העיר"** - קרי ביה **"ה' עיר"**, חמשה ערים. וכן הוא בחלוקת הארבעים וחמשה: **"אולי יחסרון חמשים הצדיקים תמשה תשחית בתמשה את כל העיר"** - גם כאן **"העיר"** - **"ה' עיר"**. אמנם בחלוקת הבאות לא הוזכר "העיר", כי כבר החל לבקש על פחות ערים.

ולפי זה גם ירמוז שנכתבה המלה **"צדיקים" חסרה י'**, "צדיקים", לרמוז שכאשר **הצדיקים אינם י'**, אזי הם חסרים, כי צריך דווקא י' צדיקים כדי להגן על עיר אחת.

ועיין כלי יקר בפסוק כ"ח כיצד ביאר כל הענין, ועיין בפרט בסוף דבריו.

(יתורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א)

החפץ חיים

קונטרס אהבת ישראל

פרק ב' - בו יבואר עד כמה מגיע עון של שנאת חנם, ועד כמה הקפידה בו התורה

ונבאר כאן למה חמור עון זה משאר עונות :

(א) בכל העבירות אינו מצוי אצל אדם שיעבור עליהן בכל רגע ורגע (אם לא באדם המופקר ר"ל), אבל בעון זה של שנאת חנם עובר האדם בכל רגע ורגע בזמן שמתעוררת שנאה בלבו, ולפעמים עומדת השנאה אצלו חודש או שנה ויותר, ונתפלו הלאוין עד אין שיעור. וכשם שמחלה הנמצאת בגוף האדם אם לא נשתרשה, יש תקוה לרופא להפאותה כן הענין הזה בעניני הנפש, אם נשתרש העון הזה של שנאת חנם בלבו, אז ח"ו אין לו תרופה, ומאוד מאד צריך האדם להשתדל שלא להשריש העון בלבו.

(ב) עוד חמור עון זה משאר עונות, מפני שגורם לו לאדם לכמה עונות אחרים, דהיינו, מחלוקת, לשון הרע, רכילות, אונאת דברים, הלבנת פנים, להוצאת שם רע, ולפעמים להרצחה ממש, וכדאיתא בספרי: עבר אדם על לא תשנא סופו לבא לידי לא תרצח שכן כתיב 'וכי יהיה איש שונא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש', וכן הריגת הבל היתה גם כן ע"י שנאת חנם של קין. כללו של דבר כל הצרות שבעולם תחילתן ועיקרן הן על ידי שנאת חנם.

הרה"ק רבי עמרם חסידא זי"ע | יום ההילולא - ט"ז מרחשון

הגה"ק רבי עמרם חסידא זצ"ל נולד בשנת תק"נ לאביו רבי משה נחום אב"ד ואשאן ומלפנים אבד"ק טעלער ואשואר, חוסר מגזע הקדוש נר"נ לרבי אדם בעש"ט והמהר"ל מפראג ובעל הצמח צדק והרבי רבי העשיל זכרונם לברכה. וסיפור מפליא אודות לידת רבי עמרם מסופר, שנים רבות היו הוריו חשוכי בנים ותמיד התפללו שיתפקדו בזש"ק, פעם אחת נעצרה עגלה אחת על ידי ביתם ומשם ירד יהודי בעל צורה וביקש ליכנס בביתם להניח תפילין ר"ת לפני שתשקע החמה, רבי משה נחום הכניסו לביתו וקבלו בסבר פנים יפות ואף ערך לפניו השולחן לאכול ולסעוד את לבו, כשברך בדרך ברכת המזון הגביה קולו ואמר הרחמן הוא יברך את הרב בעל הבית הזה ואת הרבנית בעלת הבית הזה אותם ואת 'זרעם', כשגמר לברך פנה אליו רבי משה נחום בעינים דומעות שעדיין לא נתברכו בזרע של קיימא ומה ראה להוסיף את זרעם, ויען לו העגלון הקדוש שמע נא שמשום סיבה כל שהיא לא נפקדת עד עתה בזרע של קיימא, והוא שממול פתח ביתך עומד מגדל ועליו שתי וערב והקב"ה רוצה שתפקד בזרע קודש ואין מן הראוי שהוולד שיוולד יראה השתי וערב, לכן איעצך שתעקור את ביתך למקום אחר מקום טהור, ומיד שעקר את ביתו נפקד בזרע קדוש ה"ה רבינו הגאון הקדוש רבי עמרם זצ"ל.

(נפלאות הצדיקים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תכוננו"

שמה לה למטרה

לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות

מעוטי יכולת כלכלית

ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף

העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך

בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות ביכורי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-4785404 | 054-6091685

לתרומה סרקו את הברקוד

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

bit

אמונה וביטחון

אחד היה אברהם

"וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יִצְחָק אֲשֶׁר אֶהְיֶה אֵת יִצְחָק". ענין העקידה הוא עמוד גדול וחזק אשר העבודה עומדת עליו, עבודת האלוקים עומדת עליו. והוא תופס מקום יותר נכבד בתורה, ובו נחקקה צורתו של אברהם אבינו ע"ה בליבנו, ואשר בה נקרא אברהם אבינו לירא אלהים, ומפריה נאכל בעולם הזה. כמו שאמרו חז"ל בראש תפילותינו נזכור עקידתו של יצחק, מפני כן נאיר מעט את ענין העקידה, מהותה, ערכה, ותכליתה, כי ראינו רבים לא יבינו מהותה של העקידה לדמות לה מעשה חנה ושבעת בניה, וכן הגזירות הרעות של מסע הצלב ושנות ת"ח ת"ט רח"ל, שקרו מקרים כאלה שהאבות שחטו בידיהם בניהם ובנותיהם למען לא יפלו בידי הטמאים ויתעללו בהם, ומדמים מעשיהם למעשה העקידה. אין לדמות כלל וכלל. על כן ראינו לדבר נכון מאד לבאר את ערכה ומהותה של העקידה, חלילה לדמות המקרים האלה לעקידתו של יצחק, למרות שיש דמיון במעשים למעשה העקידה בעצם המעשה.

יש לנו לדעת שענין העקידה לא היה ולא יהיה כמוהו בעולם, אשר ינוסה מישהו בעולם בנסיון גדול ונורא, מרעיד, מפחיד כל לב כנסיון העקידה. כן יש לנו לדעת שכל מעשה יערך לא לפי המעשה לבד כי אם לפי ענינו ומצבו של עושה המעשה, ועם תנאי הזמן והמקום ושאר כל הפרטים והמקרים המתלווים עם המעשה, ולפיהם ישתנה כל מעשה ויבדל מעשה ממעשה בהבדל גדול. אין שום דמיון במעשה הגיבורים בעת הגזירות רח"ל, כשהאבות שחטו בידיהם בניהם ובנותיהם, אין שום דמיון למעשה העקידה, כיון שאז נעשו כל המעשים הנוראים בעת מהומה ובהלה, כשעמדו בניהם ובנותיהם ליפול בידי הפראים האכזריים, וכשהיו מתעללים בגופם ובנפשם, והיו מטמאים אותם בכל מיני טומאה כידם הרחבה ומרכבת הטומאה, וגם לא אחד עשה זאת, כי אם רבים גדולים וחכמים, והיו כולם בדעה אחת שטוב להם לגופם ונפשם

הטהורה לההרג בידי אבותם מליפול בידי הטמאים, והיה מזה קידוש ה' גדול מאד, ונתקדש שם שמים בעולם. בהשקפה זו אין פלא כל כך בעשותם המעשים הגדולים האלה.

אבל לא כן המעשה של עקידת יצחק, שאז הוא היה בנו יחידו של אברהם אבינו, האהוב והנחמד לאביו ולאמו, בן שניתן בנס גדול שלא היה כמוהו בעולם, אהוב ונחמד לכל באי שער עירו ולכל בני ביתו, יושב בכבודו של עולם בבית אביו הגדול בעושר וכבוד כאחד ממלכי הארץ, עוסק בתורה ועבודת ה' בתמידות, ביתו של אברהם אבינו מלא אורה ושמחה, כל באי ביתו ששים ושמחים בשמחתו, ובשמחת אמנו שרה בבנה יקירה הניתן לה אחרי בלותה. האב והאם עומדים ושומעים קולו של יצחק יושב ועוסק בתורה ובתפילה, כל מלכי מזרח ומערב מקדימים ומשחרים לפתחו של אברהם אבינו, לשמוע תורתו וחכמתו. כל העוברים ושבים המתארחים בביתו של אברהם אבינו, כל תלמידיו הרבים וכל ילידי ביתו ומקנת כספו, כולם רואים את עשרו של רבם ואדונם בבן זקונים שלו, כולם שמחים בשמחתו ונותנים שבח והודיה לשמו הגדול יתברך על כל הטוב אשר עשה לעבדו הנאמן, ופיהם מלא תהילות ה', רואים את יצחק ממלא את מקום אביו אחריו, להיות מאיר לעולם בתורתו ובחכמתו, וכל הבא בביתו של אברהם אבינו נעשה שמח בשמחת אברהם ושרה אשתו.

והנה בעצם תוקף שמשו של אברהם אבינו נאמר לו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק והעללו שם לעולה", ומה יהיו תוצאות המעשה, ומה יהיה שם בסופו של דבר? יצחק חמורו של עולם ימות, שרה תמות מרוב צערה ויגונה על בנה יחידה, אברהם ייחשב כמתעתע בעיני אנשי העולם, אין מי בעולם שיאמינהו וגם לא היה מותר להם להאמינו שעשה על פי ה', שזה דבר נגד שיקול דעתו של אדם, שאין ראוי להאמין לנביא גם על הוראת שעה, כי אם יצחק לבדו מהכרתו הגדולה וברוח קדשו האמין לאביו, גם לבן היה אסור להאמין לאבא. אבל יצחק לבדו מהכרתו הגדולה וברוח קדשו האמין לאביו, כל

תלמידיו אוהביו ומכיריו ייבדלו ממנו, עבדיו ומשרתיו יברחו ממנו מיראתם פן יעשה להם כמו שעשה לבנו, יקומו אנשים ויגזלו ממנו כל רכושו בחשבם לסר טעמו לעת זקנתו, כל תורתו וחכמתו שלמדו ממנו תלמידיו תבטל ותהיה לאין מפני שסופו מוכיח על ראשיתו, ואין לסמוך על חכמתו של איש כזה אשר היה מוכשר לעשות מעשה נורא ואכזרי כזה, שמים וארץ ירגזו ממעשה נורא ומבהיל כזה. ומה תהיה אחריתו של אברהם אבינו? יישאר בודד וגלמוד, נידח ונעזב מבני אדם, כל רואיו ילעיגו עליו, יפטירו בשפה ניניון ראש, יזכור ימי עניו ומרודו, כל מחמודיו וכל כבודו הגדול אשר היה לו בימי קדם יהיה נע ונד בארץ בלי רע ומיודע, ולא ישר לו בעולם הגדול הזה כי אם אלהי אברהם לבדו, אשר ידע בנפשו שעל פיו יתברך עשה מה שעשה, ועל מי יישען כי אם על אביו שבשמים לבד, זה דודי וזה רעי מעשה עקידתו של יצחק.

את כל זה ידע אברהם אבינו בלכתו לשחוט את בנו יחידו, לא נעלם ממנו כל זה בלכתו להר המוריה היה לו שלשה ימים, מספיק זמן לחשוב ולהתבונן, לכל התוצאות הנוראות של מעשהו הנורא, בכל זאת לא התפעל מהחזיון המבהיל הזה, והישר בעיניו להפרד מכל הטובות הגדולות ומכל מחמדי נפשו, והיה די לו שה' לבדו יהיה חלקו ונחלתו, והשכים בבוקר לעשות רצונו יתברך בשמחה ובזריזות גדולה, ולא פחד ליבו מכל החזיון הזה. לפי הדברים האלה... לפי הדברים האלה מה ידמה ומה ישווה לעקידתו של יצחק, לא היה ולא יהיה כמוהו בעולם, ואין דמיון לכל המעשים הגדולים אשר נעשו בעולם לעומת עקידתו של יצחק אבינו ע"ה אמן.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 18.10.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר) 077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייז בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני